

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. VII. De magnitudine beneficij Incarnationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

CAPVT VII.

De magnitudine beneficij Incarnationis.

57 **D**IXIMVS de modo vnionis: sequitur vt beneficij huius magnitudinem perpendamus. Beneficij magnitudo ex tribus æstimari potest. Primò, Ex magnitudine ipsius rei quæ datur. Secundò, Ex modo quo datur, vt cum magno labore vel incommodo. Tertiò, Ex effectu qui inde prouenit. Ex hoc triplici capite beneficium istud est immensum. Nam Primò, res ipsa quæ datur immensa est, nempe Filius Dei. Multum fuisset, si vel vnum ex supremis Angelis misisset, qui visibiliter nobiscum versaretur, nosque doceret, dirigeret, & ad salutem reuocaret, sicut cum Rex terrenus vnũ ex suis Principibus ad solandos & liberandos captiuos mittit. Omni enim huiusmodi beneficio eramus indigni; sed quòd Filium miserit, eumque totum in nostrum bonum nobis donauerit, id omnem superat æstimationem. Secundò, Spectandus modus quo nobis datus est; quanto, vt ita dicam, incommodo, & humilia-
Magnitudo beneficij Incarnationis.

tionem, & exinanitione ipsius Diuinitatis. *Cum enim in forma Dei* *Phil. 2.*
esset, inquit Apostolus, semetipsum exinanauit, formã serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus vt homo. Si Monarcha terrenus ad liberandum mancipium à morte, suam dignitatem ad statum seruilem demitteret, & seruis serui causa fieret, quanti æstimaretur hoc beneficium, hæc misericordia & charitas? Longè sanè & incomparabiliter plaris ex illo modo, quàm ex commodo & vita serui. Pari ratione, quòd infinita illa maiestas nostræ salutis causa se tantopere demiserit, & nostram mortalitatem assumpserit, longè plaris est æstimandum, quàm tota salus nobis collata. Minima enim Diuinitatis humiliatio infinitè plaris est, quàm vniuersum bonum creaturæ; quia hoc totum instar est nihili ad illam celsitudinis infinitatem. *Quoniam tamquam momentum statera, sic est ante te orbis terrarum, & tamquam gutta roris antelucani quæ descendit in terram.* vnde nullum bonum creatum aut creabile tanti est, vt aliquam illius celsitudinis mereatur demissionem. Quòd igitur illa sublimitas nostram humilitatem subierit, non meritum nostrũ fecit, non salutis nostræ dignitas promeruit, non iusta bonorum nostrorum æstimatio postulauit, sed misericordia & charitatis diuinæ abyssus præstitit: cui complacuit tantis

impendiis creaturæ suæ misellæ & perditæ subuenire. Tertio denique, si effectum & fructum spectes, hic quoque est infinitus. Nam complura beneficia infinitæ æstimationis nobis per mysterium Incarnationis siue per Verbum incarnatum sunt collata, de quibus nunc dicemus. Ex his constat, hoc beneficium triplici ratione esse infinitum, & infinitis laudibus, gratiarum actionibus, & obsequiis dignum.

Primo igitur misericordiæ beneficio, quod ceterorum est fundamentum, explicato, consideremus reliqua non omnino omnia, sed potissimum generalia, quæ infinitæ sunt æstimationis.

CAPVT VIII.

De beneficio Dæct. in nobis per Verbum incarnatum collato.

Secundum beneficium, Doctrina celestis, Tenebra mundi ante Christi aduentum.

SECUNDVM itaque beneficium est *Celestis illa doctrina*, quam per se nobis impertit. Vide quantis in tenebris mundus ante Domini aduentum fuerit, & quantis erroribus implicitus. Ignorabat mundus (paucis exceptis) suum & rerum omnium Opificem; ignorabat diuinam prouidentiam & gubernationem, fines bonorum & malorum, vitam scilicet æternam, & mortem æternam, cælum & infernum; ignorabat animæ immortalitatem, peccatorum malitiam, virtutum & bonorum operum dignitatem, regulam rectè viuendi: ignorabat viam vitæ, & cæcus per tenebras currebat in mortem, mortem secundam, mortem immortalem. Pro Numine colebat vel cælestia corpora, solem, lunam, astra; vel homines impios & damnatos, qui olim potentia vel industria aliqua excelluerant, adulteros, homicidas, deceptores, irapuros, omnibus sceleribus inquinatos, Saturnum, Iouem, Martem, Mercurium, Venere, & similes; vel horum statuas, & in statuis dæmones salutis suæ hostes; vel animalia rationis expertia, & alia his fœdiora. Denique diabolus Princeps tenebrarum, tamquam huius mundi tenebrosi deus, omnes sub suo imperio & disciplina tenebat, secumque ad infernum & æternam noctem trahebat. O tenebras exitiales, & æternæ mortis æternique luctus præuias & socias! ô infelix seculum ante Domini aduentum, tanto malo oppressum, quantumuis opibus, potentia, & eloquentia florens! ob quas tamen nugas quædam curæ & infelices animæ illud mirantur, & beatum prædicant,